

Sprawozdanie z działalności Komisji Parajeźdźstwa PZJ z okresu od powołania Komisji na początku 2013 roku do grudnia 2014 roku, czyli do czasu rozwiązania wszystkich Komisji Dyscyplin przez Zarząd PZJ na początku grudnia 2014 roku.

Komisja rozpoczęła swoją działalność na początku lutego 2013 roku, w następującym składzie:

Magdalena Jarmuła – menadżer.

Członkowie: **Anna Grześkowiak** (fizjoterapeuta, Główny Klasyfikator Krajowy), **Katarzyna Widalska** (sędzia międzynarodowy FEI), **Natalia Smagacz** (hipotrapeuta, członek PTHip), **Patrycja Gepner** (zawodnik paraujeżdżenia, uczestnik Igrzysk Paraolimpijskich), **Maja Ryszkiewicz** (psycholog)

Do składu Komisji została także zaproszona Jagoda Maźnicka-Maciaszek, poprzednia przewodnicząca Komisji - jednak odmówiła współpracy.

Główne cele na 4-letnią kadencję to dalszy rozwój paraujeżdżenia oraz wprowadzenie na polski grunt nowych dyscyplin parajeździeckich: para powożenia, para skoków, para rajdów i parareiningu.

Cel postanowiono realizować dwutorowo. Z jednej strony szeroko zakrojone działania promocyjne parajeźdźstwa w Polsce, pomagające pozyskać nowych zawodników dla poszczególnych dyscyplin, z drugiej przygotowanie odpowiednich ram regulaminowych oraz pozyskanie sponsorów.

Pierwsze działania Komisji to bieżące uporządkowanie spraw dyscypliny paraujeżdżenia:

1. Przetłumaczenie kompletu obowiązujących programów paraujeżdżeniowych które następnie zostały opublikowane na stronie PZJ (do tej pory nie były one dostępne na stronie PZJ)
2. Przygotowanie i wprowadzenie poprawek do regulaminu krajowego na rok 2013.
3. Przygotowanie do zatwierdzenia wykazu kadry narodowej w paraujeżdżeniu.
4. Przygotowanie do ostatecznego zatwierdzenia długo oczekiwanego regulaminu klasyfikacji.

Równolegle rozpoczęto wdrażanie działań promocyjnych i informacyjnych. Na początku naszej działalności, na portalu społecznościowym Facebook, utworzona została strona „**Parajeźdźstwo**”, gdzie publikowane były informacje i wiadomości parajeździeckie ze świata oraz z naszego krajowego „podwórka”. Kolejny krok to przygotowanie dorocznych otwartych konferencji dyscypliny. Zorganizowano dwie takie konferencje – 9 marca 2013 roku oraz 15 marca 2014 roku - obie odbyły się na warszawskim Torwarze, w trakcie Cavaliady.

Paraujeżdżenie

Główna uwaga pracy komisji w naturalny sposób skoncentrowana była na paraujeżdżeniu, jako dyscyplinie obecnej w Polsce od 2001 roku, a w PZJ od 2006 roku. Główne założenia na 4 letnią kadencję i ich realizacja przebiegała następująco:

1. Budowa zaplecza dla kadry narodowej poprzez popularyzację jeździectwa sportowego wśród osób niepełnosprawnych, uprawiających jeździectwo rekreacyjne. Po doświadczeniach 2013-2014 szacowany potencjał na zawodach krajowych paraujeżdżenia w grupach A i B to minimum 30 par.
2. Wprowadzenie do zawodów regionalnych i ogólnopolskich w ujeżdżeniu dodatkowych konkursów w para ujeżdżeniu. W ciągu dwóch lat odbyło się takich konkursów kilkanaście w różnych częściach Polski. Frekwencja na zawodach: 1-5 zawodników. Zawodnicy kadry dzięki temu podwoili a nawet potroili ilość startów rocznie. Zawodnikom kadry umożliwiliśmy jednocześnie możliwość dofinansowania udziału w ramach zatwierdzonego indywidualnego kalendarza startów
3. Cykliczne szkolenia i konsultacje szkoleniowe ze szkoleniowcami polskimi i zagranicznymi. Zorganizowano szkolenia stacjonarne, poszerzone o fizjoterapię i warsztaty z zakresu psychologii sportu oraz konsultacje objazdowe, dzięki którym szkoleniowiec mógł lepiej dostosować wskazówki do warunków codziennego treningu danego zawodnika. Dodatkowo zawodnicy mieli możliwość korzystania z wybranych indywidualnie klinik dedykowanych ujeżdżeniowcom. Kwota dofinansowania przypadająca na jednego zawodnika wahała się

jednorazowo od 500 do 1500 zł. W jednym przypadku dofinansowano regularne treningi na kwotę 19 tys. zł (T. Zdańkowski w Jagodnem)

4. W ramach Mistrzostw Polski wprowadzenie osobnej klasyfikacji dla juniorów oraz powołanie kadry narodowej juniorów. Pierwsze Mistrzostwa Polski Juniorów odbyły się w roku 2013, natomiast kadrę juniorów po raz pierwszy powołano w roku 2014.
5. Ponowne wprowadzenie Polski do rankingu drużynowego FEI poprzez start drużyny co najmniej 3 osobowej na zawodach rangi CPEDI3***. Po dwuletniej przerwie, w roku 2014 Polska zdobyła punkty w rankingu drużynowym na 3 imprezach, a 4 zawodników uzyskało punkty do rankingu indywidualnego. Niestety, w rankingu drużynowym Polska ponownie utraciła miejsce w roku 2016.
6. Ponowna organizacja zawodów międzynarodowych w Polsce po kilkuletniej przerwie. Mimo zaawansowanych prac w tym kierunku (nawiązana współpraca z Czechami i Niemcami) z chwilą nagłego wygaśnięcia kadencji, nie udało się tej idei zrealizować.
7. Organizacja wraz z Fundacją Rozwoju Parajeździectwa **Centauri** tzw. zawodów wideo, dedykowanych mniej zaawansowanym parazawodnikom. Pierwsza edycja odbyła się w roku 2014. Kolejną edycję, w związku ze zmianami PZJ w dyscyplinie, Centauri przygotowała już samodzielnie, we współpracy z WMZJ

Dyscyplina paraujeżdżenia miała dofinansowanie z Ministerstwa Sportu, z przeznaczeniem głównie na kadrę paraujeżdżenia. W ramach dotacji sfinansowano udział reprezentacji w zawodach międzynarodowych, dofinansowano kadrze szkolenia, treningi oraz starty krajowe. Część funduszy przeznaczono na zakup sprzętu oraz wyposażenie w stroje ekip na zawody międzynarodowe, w tym Mistrzostwa Europy i WEG.

Parapowozenie

Parapowozenie to druga oficjalna dyscyplina para jeździecka FEI. W Polsce do tej pory rozwijała się spontanicznie w kilku ośrodkach. Od początku kadencji nasza Komisja udzielała wsparcia pierwszej w Polsce sekcji parapowozienia, utworzonej przy Fundacji „Stworzenia Pana Smolenia” w Baranówku k/Poznania. Członkowie sekcji regularnie startowali w lokalnych zawodach towarzyskich w powożeniu, w konkursach zręczności powożenia. Wykorzystując doświadczenia tego ośrodka nawiązano współpracę z komisją powożenia, w zakresie organizacji sportu parapowozieniowego w Polsce. Dzięki temu powstał aneks do przepisów położeńiowych, obejmujący sport parapowozeniowy, a w skład komisji powożenia weszła osoba, odpowiedzialna za para powożenie. Współpraca ta zaowocowała udziałem polskich obserwatorów na Mistrzostwach Świata w Parapowozieniu w brytyjskim Sandringham w roku 2014 oraz zakupem, w ramach celowej dotacji z Ministerstwa Sportu, 3 bryczek dla osób niepełnosprawnych. Bryczki te zostały przekazane do 3 ośrodków w różnych regionach Polski (Wielkopolska, Śląsk i Łódzkie). Ośrodki te zadeklarowały utworzenie sportowych sekcji para powożenia oraz starty w sezonie 2015 a najpóźniej w 2016. Po zmianach personalnych w dyscyplinie na przełomie 2014/2015 program, ze względu na brak wsparcia i nadzoru nie był kontynuowany.

Pararajdy

Dzięki nawiązaniu współpracy z Komisją Sportowych Rajdów Konnych opracowano aneks regulujący udział osób niepełnosprawnych w zawodach rajdowych. Dzięki inicjatywie i zaangażowaniu właściciela klubu BIK Gieniusze, **Jerzego Maliszewskiego** we wrześniu 2013 roku rozegrano pierwszy historyczny konkurs klasy LL dla osób niepełnosprawnych. Doświadczenia związane z tym wydarzeniem pozwoliły rozpocząć przygotowywanie szczegółowego planu rozwoju tej dyscypliny. Po roku 2014 prace nie były kontynuowane.

Paraskoki

W roku 2013 rozpoczęto kampanię informacyjną dotyczącą skoków przez przeszkody w parajeździectwie. Równoległe rozpoczęto wyszukiwanie osób niepełnosprawnych, startujących w

konkursach skokowych na zawodach regionalnych i towarzyskich. Wstępne analizy wykazały spory potencjał tej dyscypliny. Co najmniej jeden zawodnik, jeśliby wykazał taką ochotę, mógł „z marszu” rywalizować w tej dyscyplinie na poziomie międzynarodowym. Po 2014 roku temat ten także został zamknięty.

Parareining

To najmłodsza dyscyplina parajeździecka. Jej międzynarodowy rozwój datuje się w zasadzie od 2013 roku. Jednakże już w 2015 roku rozegrano pierwsze Mistrzostwa Świata. Komisja nie zdążyła, poza wstępnymi planami, pochylić się nad tą dyscypliną. Po 2014 roku niektórzy członkowie komisji, już jako osoby prywatne, wspierają rozwój parareiningu w Polsce.

Ponadto w okresie sprawozdawczym członkowie komisji zajmowali się także innymi aspektami parajeździectwa. Był a to głównie współpraca z biurem PZJ w trybie ciągłym, dotycząca przygotowywania wniosków o dotacje do Ministerstwa Sportu oraz rozliczanie tych dotacji, przygotowywanie poszczególnych działań takich jak szkolenia, wyjazdy zagraniczne kadry, zakup sprzętu, organizacja Mistrzostw Polski. Ponadto Komisja współpracowała z Polskim Towarzystwem Hipoterapeutycznym w zakresie programu szkoleń dla hipoterapeutów, w części dotyczącej sportu osób niepełnosprawnych. Prowadzono także rozmowy w sprawie certyfikacji ośrodków jeździeckich (rozszerzenie o określenie „obiekt przystosowany dla osób niepełnosprawnych”) oraz odznak jeździeckich dla parajeźdźców.

dr Magdalena Jarmuła
menadżer komisji parajeździectwa w latach 2013-2014